

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน
ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษาระดับ ปวช. 3 แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง

ชื่อผู้วิจัย

นายภูวสิทธิ์ เลี่ยมสกุล
สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง

แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี

สถาบันการอาชีวศึกษามกกลาง 2

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

ชื่อเรื่อง : การศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียนความขยันอดทนทางการ เรียนและแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการโปรแกรมและควบคุมไฟฟ้า ของนักศึกษาระดับ ปวช. 3 แผนกวิชาช่าง
ไฟฟ้ากำลัง

ผู้วิจัย : นายภูวสิทธิ์ เสียมสกุล

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยัน
อดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง
ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ครูแนะแนว
ผู้ปกครองในการนำปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนมาสร้างเสริม พัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่า
มีคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติสืบไป

จากการศึกษาวิจัยพบว่าเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียนของ-นักศึกษาระดับชั้น ปวช.3
แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขางานไฟฟ้ากำลัง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี จำนวน
53 คน พบว่าส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีถึงดีมาก ส่วนกลุ่มนักเรียนที่ยังมีเจตคติและพฤติกรรมที่ไม่ดี สมควรที่จะ
ค้นหาสาเหตุของแต่ละบุคคลและในแต่ละกรณี เพื่อทำการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนต่อไป

จากการศึกษาวิจัยพบว่าเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการเรียนของนักเรียน-
นักศึกษาระดับชั้น ปวช.3 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขางานไฟฟ้ากำลัง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568
วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี จำนวน 53 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีแนวโน้มทางเจตคติที่ดี ส่วนนักเรียนในกลุ่มที่ยังมีเจต
คติที่ไม่ดีนั้น ครูควรต้องอบรมชี้แจงให้นักเรียนเห็นคุณค่า คุณประโยชน์ของความอดทนในการทำงาน ความ
รับผิดชอบต่อตนเองในการทำงานในหน้าที่และต้องกระทำอย่างเต็มที่ ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก มีความ
อดทน อดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ รวมทั้งชี้ให้เป็นถึงผลที่เกิดจากความสำเร็จในการทำงาน
ยกตัวอย่างบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการทำงานและความสำเร็จในชีวิตที่ได้รับความชื่นชม ยกย่องจากคน
รอบข้างและสังคม เพื่อให้นักเรียนในกลุ่มนี้มีแนวโน้มเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการ
เรียนดีขึ้น

จากการศึกษาวิจัยพบว่าเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อความพยายามทางการ
เรียน นักเรียนมีแนวโน้มที่จะมีความพยายามทางการเรียนอย่างเต็มที่ ทำสิ่งที่ดี เหมาะสมอย่างที่ตั้งใจไว้ พยายาม
ที่จะพัฒนาตนเอง ใฝ่หาความรู้ด้วยตนเอง ทั้งจากตำราเรียน ค้นคว้าในห้องสมุด รวมทั้งการฝึกทักษะจาก
บทเรียนที่ยาก การวางแผนการเรียนที่ดีตั้งแต่ต้นปีการศึกษา ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมีจำนวนน้อย ซึ่งใน
นักเรียนกลุ่มนี้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเจตคติที่ให้นักเรียนเห็นเป้าหมาย คุณประโยชน์ คุณค่า ของความ
พยายาม รวมทั้งการยอมรับของสังคมที่มีต่อผู้ที่มีความพยายาม รวมทั้งกระตุ้นนักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ดี ให้มี
ความพยายาม ขยันหมั่นเพียรในด้านการเรียน ให้นักเรียนตระหนักในการวางแผนทางด้านการเรียน มีความ

มุ่งมั่น มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และหากได้ปฏิบัติตนจนเป็นนิสัย ก็จะเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิต
ตามที่ตนได้มุ่งหวังไว้อย่างแน่นอน

เรื่อง	สารบัญ	หน้าที่
บทที่ 1 บทนำ		
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา		1
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย		1
ความสำคัญของการวิจัย		2
ขอบเขตของการวิจัย		2
นิยามศัพท์เฉพาะ		2
บทที่ 2 ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		
ความหมายของเจตคติ		3
องค์ประกอบของเจตคติ		3
ความหมายของวินัย		4
ประเภทของวินัย		5
คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง		6
การเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเอง		6
ความสำคัญ คุณค่า และประโยชน์ของควมมีวินัยในตนเอง		7
ลักษณะของบุคคลที่มีวินัยในตนเอง		7
ความอดทน		7
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย		
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย		9
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง		10
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย		10
การเก็บรวบรวมข้อมูล		10
การวิเคราะห์ข้อมูล		10
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล		
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล		11
บทที่ 5 อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ		
การอภิปรายผล		15
ข้อเสนอแนะ		18
บรรณานุกรม		

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมที่มีการพัฒนาในทุกๆ ด้านทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การพัฒนาเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายๆ ประการเกื้อหนุนกันแต่ปัจจัยหลักของการพัฒนาจำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ซึ่งบุคคลที่มีคุณภาพนั้น จะต้องมีความสมบัติทั้งทางด้านสมรรถภาพทางร่างกายแข็งแรงและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก เผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น คุณสมบัติเหล่านี้ จำเป็นต้องถูกหล่อหลอมให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลในรูปของคำว่า “วินัยในตนเอง” วินัยในตนเองเป็นวัฒนธรรมของสังคมที่ทุกคนต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้บุคคลอยู่ร่วมกันได้ด้วยความสุข วินัยในตนเองนี้เป็นคุณธรรมประการหนึ่งที่ทุกคนควรสร้างขึ้นสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้คนเราบรรลุจุดหมายของชีวิตประสบความสำเร็จในชีวิต จึงเป็นวินัยที่ควรสร้างสรรค์ให้เกิดแก่เด็กในระดับประถมศึกษา เพราะถ้าเด็กมีวินัยในตนเองตั้งแต่ยังเล็กนั้นจะทำให้เด็กได้ควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงามและประสบความสำเร็จในชีวิต จึงต้องดำเนินการฝึกให้เด็กเกิดผลอย่างจริงจัง เด็กนั้นนับว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุดของประเทศ หากไม่ได้เตรียมพัฒนาเด็กให้เป็นทรัพยากรที่ดีแล้ว การพัฒนาประเทศอาจจะเป็นไปได้ไม่เต็มที่ จะเห็นได้ว่าความมีวินัยในตนเองเป็นลักษณะที่จำเป็นต้องปลูกฝังให้กับเยาวชน เมื่อเยาวชนมีวินัยในตนเองเป็นพื้นฐานและมีวินัยต่อสังคม ผลที่สุดก็จะวินัยต่อประเทศชาติโดยส่วนรวม ซึ่งจะทำให้ประเทศชาติก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของจริยธรรม โดยเฉพาะพฤติกรรมด้านวินัยในตนเอง โดยเห็นว่าวินัยในตนเองเป็นคุณลักษณะในตัวบุคคลที่ควบคุมตนเองได้ ทั้งในด้านอารมณ์และพฤติกรรม ผู้ที่มีวินัยในตนเองจะเป็นบุคคลที่รู้จักกาลเทศะ สนใจและเอาใจใส่ต่อสังคม เป็นผู้มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎของสังคม

จากการศึกษาความหมายและขอบข่ายและพฤติกรรมของความมีวินัยในตนเอง ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้วิจัยจึงศึกษาเรื่อง “เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน” รายวิชาการโปรแกรมและควบคุมไฟฟ้า ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน
2. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการเรียน
3. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ครูแนะแนว ผู้ปกครองในการนำปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนมาสร้างเสริม พัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่า มีคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติสืบไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรในการศึกษาค้นคว้า นักเรียน สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขางานไฟฟ้ากำลัง ของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี
2. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาในครั้งนี้ นักเรียนระดับชั้น ปวช.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง จำนวน 53 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ คือ เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองได้แก่
 - 3.1.1 วินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน
 - 3.1.2 ความขยันอดทนทางการเรียน
 - 3.1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 3.2 ตัวแปรตาม คือ
 - 3.2.1 พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

นิยามศัพท์

1. ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง การกระทำของบุคคลในการประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคม
2. ความอดทน หมายถึง ความเข้มแข็ง ความหนักแน่นของจิตใจในการควบคุมอารมณ์ จิตใจ ร่างกาย ให้สามารถเผชิญเหตุการณ์ต่างๆ ได้
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะทำพฤติกรรมใดพฤติกรรม หนึ่งให้สำเร็จ ลุล่วงด้วยดี ตามมาตรฐานสูงสุดหรือเป็นไปตามที่นักเรียนวางไว้ โดยนักเรียนได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ เมื่อมีอุปสรรคก็คิดหาทางแก้ไขโดยไม่ย่อท้อ

บทที่ 2

ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 ชก.63.1 สาขาวิชาช่างกลโรงงาน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคนิคท่าหลวงซิเมนต์ไทยอนุสรณ์ ผู้วิจัยได้จัดลำดับตามสาระดังนี้

1. ความหมายของเจตคติ
2. องค์ประกอบของเจตคติ
3. ความหมายของวินัย
4. ประเภทของวินัย
5. คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง
6. การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง
7. ความสำคัญ คุณค่า และประโยชน์ของวินัยในตนเอง
8. ลักษณะของบุคคลที่มีวินัยในตนเอง
9. ความอดทน

2.1 ความหมายของเจตคติ

เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ไปในทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการการอบรมให้การเรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นชัดในกรณีที่สิ่งเร้านั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม

2.2 องค์ประกอบของเจตคติ

องค์ประกอบของเจตคติมี 3 ประการ ได้แก่

1. ด้านความคิด (Cognitive Component) หมายถึง การรับรู้และวินิจฉัยข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับ แสดงออกมาในแนวคิดที่ว่าอะไรถูก อะไรผิด
2. ด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ลักษณะทางอารมณ์ของบุคคลที่สอดคล้องกับความคิด เช่น ถ้าบุคคลมีความคิดในทางที่ไม่ดีต่อสิ่งใด ก็จะมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย จึงแสดงออกมาในรูปของความรู้สึกไม่ชอบหรือไม่พอใจ
3. ด้านพฤติกรรม (Behavior Component) หมายถึง ความพร้อมที่จะกระทำซึ่งเป็นผลมาจากความคิด และความรู้สึกและจะออกมาในรูปของการยอมรับหรือปฏิเสธ การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ

2.3 ความหมายของวินัย

คำว่า วินัย หรือ ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Discipline มีผู้ให้คำนิยามไว้หลายลักษณะ อาทิ เช่น พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของวินัยไว้ ดังนี้ วินัยหมายความว่า ระเบียบสำหรับกำกับความประพฤติให้เป็นแบบแผนอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นกระเปียบแบบแผน ข้อตกลงที่สังคมกำหนดให้บุคคลประพฤติปฏิบัติตามเพื่อให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข

นอกจากนี้การให้นิยามของวินัย ยังมีลักษณะที่แตกต่างกันตามเงื่อนไขของการใช้คำว่า วินัย ว่ามีความมุ่งหมายเพื่ออะไร เช่น ในด้านการศึกษาการให้คำนิยามของวินัย จะมีความหมายถึง พฤติกรรมของครู ซึ่ง

มีเจตนาที่จะสร้างสรรค์และดำรงไว้ซึ่งเงื่อนไขที่มีความจำเป็นที่สุดในความเป็นระเบียบเรียบร้อย ในการเรียนการสอนและพัฒนาความสามารถในการควบคุมตนเองของผู้เรียน ซึ่งระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่สถาบันการศึกษาได้กำหนดขึ้นให้ผู้เรียนต้องปฏิบัติตาม ถ้าฝ่าฝืนจะต้องมีการทำโทษตามกฎระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดไว้

ทั้งนี้จากเอกสารการสอนวิชาการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชได้สรุปความหมายของวินัยได้เป็น 2 แนวทาง คือ

1. ความหมายในทางรูปธรรม หมายถึง ข้อปฏิบัติ หรือ แบบสำหรับคนในองค์กรในหมู่ ในเหล่า ในวงการแต่ละแห่ง โดยข้อปฏิบัติหรือแบบที่กำหนดไว้สำหรับสมาชิกในองค์กรนั้น ๆ จะเรียกว่า วินัย อาทิเช่น วินัยทหาร วินัยข้าราชการพลเรือนสามัญ ความหมายของวินัยในทางรูปธรรม สามารถนำไปใช้เป็นหลักในทางปฏิบัติได้ว่า

1.1 วินัยในองค์กรต่าง ๆ อาจมีลักษณะแตกต่างกันออกไป การกระทำอย่างเดียวกันในองค์กรหนึ่งอาจจะไม่ถือว่าการปฏิบัติดังกล่าวเป็นความผิด

1.2 ในการพิจารณาว่าการกระทำใดผิดวินัยหรือไม่ ต้องพิจารณาว่าเป็นการกระทำที่ผิดข้อปฏิบัติ หรือผิดแบบของสมาชิกในองค์กรนั้นหรือไม่ ถ้าไม่มีการกำหนดไว้ในข้อปฏิบัติ จะไม่ถือว่าเป็นความผิด หรือในกรณีกลับกันถ้าหากมีข้อปฏิบัติกำหนดไว้และมีการฝ่าฝืนก็ถือว่าผิดข้อปฏิบัติ

1.3 ในการกำหนดระดับการลงโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำผิดวินัย จะต้องพิจารณาการกำหนดความหนักเบาของโทษ โดยแตกต่างกันออกไปในแต่ละองค์กร

2. ความหมายในทางนามธรรม หมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรม (Behavior) ที่แสดงออกมาเป็นการควบคุมตนเอง การยอมรับหรือปฏิบัติตามการนำ หรือ การบังคับบัญชา การมีระเบียบและการอยู่ในแบบแผน

จากความหมายของวินัยในทางนามธรรม จะพบว่าโดยแท้จริงแล้ว วินัยที่ต้องการหาใช้ตัวข้อปฏิบัติ หรือตัวแบบแผนไม่ หากแต่วินัยที่ต้องการให้มี คือ การควบคุมตน การปฏิบัติตามข้อบังคับ การอยู่ในแบบแผน การปฏิบัติตามการนำ การปฏิบัติตามการบังคับบัญชา การมีระเบียบและลักษณะเชิงพฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงออกมาด้วยสิ่งที่มีมาจากพื้นฐานทางจิตใจ ด้วยเหตุนี้ การที่จะทำให้ทุกคนในองค์กรมีวินัย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับพฤติกรรม ต้องพัฒนาจิตใจ ต้องนำต้องกำกับด้วย มิใช่มุ่งแต่จะพัฒนาหาทางกำหนดข้อปฏิบัติหรือระเบียบให้มีความครอบคลุม

รัดกุมแต่เพียงอย่างเดียว หรือมุ่งแต่จะคอยลงโทษเมื่อมีสมาชิกในองค์กรคนใดคนหนึ่งกระทำการฝ่าฝืนข้อปฏิบัติหรือระเบียบขององค์กร

2.4 ประเภทของวินัย

หลักสำคัญของวินัยมีไว้เพื่อควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมนั้นๆ ให้อยู่ในกรอบปฏิบัติเดียวกัน ด้วยเหตุที่แต่ละคนต่างมีภูมิหลังที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นสภาวะแวดล้อม ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ตลอดจนความเชื่อ ค่านิยมต่าง ๆ จึงเป็นสาเหตุหลักที่ส่งผลให้สมาชิกในสังคมแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ดังนั้นการมาอยู่รวมกันจึงอาจจะทำให้เกิดการกระทำตามความพึงพอใจของตนเอง ฉะนั้นการมีแนวทางปฏิบัติเดียวกันจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยภายในสังคม จึงได้มีการแบ่งประเภทของวินัยเป็น 4 ประเภท คือ

1. วินัยในตนเอง
2. วินัยในห้องเรียน
3. วินัยในโรงเรียน
4. วินัยทางสังคม

แต่โดยส่วนใหญ่ แล้ว การแบ่งประเภทของวินัยโดยใช้เกณฑ์แหล่งที่มาของอำนาจที่ใช้ในการควบคุมพฤติกรรม สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. วินัยภายนอก หรือ ส่วนรวม หรือวินัยสำหรับหมู่คณะ (External Authority Discipline) วินัยที่ออกมาจากอำนาจภายนอก เพื่อบังคับให้บุคคลทุกคนในสังคมปฏิบัติตามเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย ดังนั้นการที่บุคคลใดประพฤติปฏิบัติตามก็ด้วยความเกรงกลัวอำนาจหรือการลงโทษ จึงเป็นการปฏิบัติตามที่บุคคลอยู่ในภาวะจำยอมจากการถูกควบคุม เพื่อป้องกันมิให้เกิดการไม่ปฏิบัติตามวินัยซึ่งถูกกำหนด แต่ทั้งนี้โดยส่วนใหญ่แล้ว วินัยประเภทนี้จะตั้งกฎเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติไว้เป็นกลาง ๆ ดังนั้นทุกคนจึงสามารถประพฤติปฏิบัติตามได้

2. วินัยในตนเอง (Self - Discipline) หมายถึง แนวทางที่บุคคลเลือกปฏิบัติเพื่อบังคับตนเองให้ปฏิบัติตาม ทั้งนี้เกิดจากความสมัครใจโดยมิได้ถูกบังคับ ควบคุมจากอำนาจภายนอกแต่อย่างใด และข้อปฏิบัติดังกล่าวจะต้องไม่ขัดต่อกฎระเบียบของสังคม ทั้งนี้เพื่อเป้าหมายหลักคือ การเกิดความสุขภายในสังคม

วินัยในตนเอง จึงเป็นความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการของตน โดยมิได้เกิดจากการถูกบังคับจากอำนาจภายนอก หากแต่เกิดจากแรงกระตุ้นภายในของตัวบุคคลนั้น อันเป็นผลสืบเนื่องจากการเกิดการเรียนรู้ว่าเป็นค่านิยมที่ดี ซึ่งสอดคล้องตามกฎเกณฑ์ ระเบียบแบบแผนของสังคม และไม่ก่อให้เกิดความยุ่งยากเดือดร้อนแก่ตนเองและไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ทั้งนี้ แม้ว่าจะมีสิ่งเร้าจากปัจจัยภายนอกและภายใน ก็ไม่เป็นอุปสรรคในการที่จะแสดงพฤติกรรมอย่างที่ดีตนหวังไว้

2.5 คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง

การที่บุคคลมีวินัยในตนเอง ย่อมหมายถึง บุคคลนั้นเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม ด้วยเหตุที่ วินัยในตนเอง คือ ลักษณะที่มีความสำคัญต่อการแสดงออกทางคุณธรรมและจริยธรรม จึงสรุปได้ว่า บุคคลที่มีวินัยในตนเองควรมี

คุณลักษณะและพฤติกรรมดังนี้ คือ มีความรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความตั้งใจ มีความอดทน มีความเป็นผู้นำ มีความซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา

2.6 การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง

หากต้องการที่จะปลูกฝังวินัยในตนเองควรที่จะเริ่มต้นในวัยเด็ก เพราะพฤติกรรมในช่วงวัยนี้จะจัดอยู่ในประเภทพฤติกรรมที่ยังไม่มีทิศทางที่แน่นอน (Doubtful Behavior) ซึ่งการแสดงพฤติกรรมจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์และองค์ประกอบที่แวดล้อม ดังนั้น จึงง่ายต่อการปลูกฝังความมีวินัย และกระบวนการที่เหมาะสมและได้ผลดีที่สุด คือ การถ่ายทอดทางสังคม

การต้องการเสริมสร้างระบบการสร้างวินัยในตนเองที่ดี ไม่ควรมุ่งเน้นที่การลงโทษ อันเป็นวิถีทางที่จะส่งผลกระทบในทางลบเสียมากกว่า หากแต่การสร้างวินัยในตนเองที่ดีควรใช้แนวทางในการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ ความเข้าใจมากกว่า โดยต้องทำความเข้าใจว่า เพราะเหตุใดจึงมีความต้องการและความจำเป็นขององค์กรในการที่ต้องการขอความร่วมมือจากสมาชิกในองค์กร ในส่วนของความมีวินัยเพื่อจะได้ไปสู่จุดหมายร่วมกัน โดยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองมี 4 แนวทางดังนี้

1. เรียนรู้และเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงวินัยขององค์กรที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ว่ามีแนวทางปฏิบัติหรือห้ามปฏิบัติอะไร อย่างไรบ้าง

2. สานึกในหน้าที่ว่า จะต้องปฏิบัติตามแบบอย่างหรือต้องรักษาวินัยขององค์กร

3. ตระหนักถึงความสำคัญของวินัยว่า จะสร้างความเจริญ ความดีงามและความสำคัญให้แก่ทั้งตนเองและองค์กร

4. ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติและละเว้นการปฏิบัติในข้อห้ามอย่างเคร่งครัด กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้แนะแนวทางในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองไว้ดังนี้

1. สร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย

2. ให้โอกาสเด็กที่จะริเริ่มทำกิจกรรมอย่างอิสระ

3. สนับสนุนให้เด็กมีโอกาสคิดและตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล

4. เปิดโอกาสให้เด็กช่วยกันสร้างข้อตกลง

5. แสดงความชื่นชมเมื่อเด็กปฏิบัติตามข้อตกลง ให้กำลังใจและช่วยเหลือเด็กที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อตกลงได้

6. ทบทวนสิ่งที่ได้กระทำ โดยการถามหรือกล่าวชมเชย

2.7 ความสำคัญ คุณค่า และประโยชน์ของความมีวินัยในตนเอง

คุณค่าของวินัย นั้นช่วยให้กลุ่มคนหรือสังคมต่าง ๆ อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ซึ่งวินัยไม่ได้หมายถึงกฎเกณฑ์ หรือ ระเบียบ ข้อบังคับ ในกลุ่มชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น แต่ยังหมายถึงกฎเกณฑ์หรือระเบียบวินัยใน

ตนเองด้วย กลุ่มสังคมใดที่มีสมาชิกที่มีวินัยในตนเองมาก วินัยในสังคมนั้นก็อาจไม่จำเป็นที่จะต้องสร้างมากนัก เพราะทุกคนในสังคมจะมีความรับผิดชอบสูงและสามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ไม่เบียดเบียนกัน และมีความเจริญก้าวหน้าไปอย่างดี

จุดมุ่งหมายของวินัยทั้งหลายนี้มีไว้เพื่อการควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นแนวทางที่ผู้ใหญ่ต้องการ แต่จุดมุ่งหมายที่แท้จริงของวินัย คือ เพื่อให้เด็กเกิดความต้องการที่จะกระทำสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์แก่สังคมด้วยตนเอง มีไว้จากสิ่งที่อยู่แวดล้อมหรือการบังคับบัญชา วินัยที่ดีเกิดขึ้นจากแรงผลักดันภายในตัวเอง มากกว่าแรงบังคับจากภายนอก คือ ความมีวินัยในตนเอง

ประโยชน์ความมีวินัยในตนเอง

- ช่วยให้เด็กมีพฤติกรรมเป็นระเบียบเรียบร้อย
- ช่วยให้เด็กมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง
- ช่วยสร้างความสามัคคีปรองดองให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ
- ช่วยเสริมสร้างความเจริญก้าวหน้าให้ตนเอง
- ช่วยให้ครูและนักเรียนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จในการเรียน
- ช่วยส่งเสริมหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย

2.8 ลักษณะของบุคคลที่มีวินัยในตนเอง

วินัยเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาเด็กเพราะช่วยต่อเติมความปรารถนาของเด็กให้เต็ม รวมทั้งให้เกิดการปรับตัวทางบุคลิกภาพและสังคมอย่างมีสุข บุคคลที่มีวินัยในตนเองจะมีคุณลักษณะและพฤติกรรม ดังนี้

1. มีความรับผิดชอบ
2. เชื่อมั่นในตนเอง
3. มีความรู้สึกผิดชอบ
4. ไม่กังวลใจ
5. มีความตั้งใจจริง ใจคอมั่นคง
6. มีลักษณะความเป็นผู้นำ
7. มีความซื่อสัตย์ จริงใจ มีเหตุผล
8. กล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ
9. มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นและไม่เกรงใจโดยปราศจากเหตุผล
10. มีความอดทน

2.9 ความอดทน

ความสำคัญและความหมายของความอดทน

ความอดทน คือ ความเข้มแข็ง ความหนักแน่นของจิตใจในการควบคุมอารมณ์ จิตใจ และร่างกายให้สามารถเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้

การที่บุคคลจะทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ต้องอาศัยการฝึกฝน ความเพียรพยายามและที่สำคัญต้องมีความอดทนในสิ่งที่ตนเองรับผิดชอบ เพื่องานสิ่งนั้นจะได้สำเร็จลุล่วง การฝึกความอดทนมีหลายอย่าง เช่น อดทนต่อความลำบาก อดทนต่อความทุกข์ อดทนต่อความเจ็บใจ อดทนต่ออำนาจกิเลส ฯลฯ

การที่คนเราจะมีระเบียบวินัยได้ต้องอาศัยความอดทนในตัวเอง จึงนำไปสู่ความเป็นพลเมืองที่ดี ความอดทนจึงเป็นปัจจัยส่งเสริมให้บุคคลเกิดวินัยขึ้น เช่น การเข้าแถวซื้ออาหาร อดทนในการทำงานต่าง ๆ อดทนและทำตามกฎของบ้านเมือง ผู้ที่มีวินัยในตนเองสูง จะมีความรับผิดชอบสูง มีความวิตกกังวลต่ำ มีความอดทน มีเหตุผลของตนเอง มีความยืดหยุ่นในความคิดและพฤติกรรมทางสังคม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา “เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน ระดับชั้น ปวช.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี ได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับดังนี้

1. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี แนวความคิดเกี่ยวกับความหมาย ประโยชน์ ลักษณะวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบความคิด เพื่อทำการศึกษาสภาพความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับชั้น ปวช.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี
3. กำหนดวัตถุประสงค์
4. กำหนดกลุ่มประชากร สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ได้กำหนดกลุ่มประชากร นักเรียน สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้น ปวช.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี
5. สร้างเครื่องมือการวิจัย การสร้างเครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่าควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้าง ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนระดับชั้น ปวช.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้น ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

กลุ่มประชากร คือ นักเรียนสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขางานไฟฟ้ากำลัง ของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคพนบุรี

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้น ปวช.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขางานไฟฟ้ากำลัง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคพนบุรี

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษา เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน ปวช.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขางานไฟฟ้ากำลัง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคพนบุรี โดยดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี แนวความคิดเกี่ยวกับความหมาย ประโยชน์ ลักษณะวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนต่อและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบความคิด เพื่อทำการศึกษาสภาพความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้น ปวช.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขางานไฟฟ้า ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคพนบุรี การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน คือ

3.2.1 ความมีวินัยในห้องเรียน

3.2.2 ความขยันอดทน

3.2.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้น ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนระดับชั้น ปวช.36 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขางานไฟฟ้ากำลัง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี จำนวน 53 คน ตามแนวทางการศึกษา เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 4.4 เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน

ข้อ	รายการ	ทำประจำ	ทำบางครั้ง	ไม่เคยทำ
1.	ขณะเรียนวิชาหนึ่ง นักเรียนมักทำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ	0	66.27	36.73
2	นักเรียนพูดคุยกับเพื่อนในขณะที่ครูกำลังสอน	12.24	86.67	4.08
3	นักเรียนส่งการบ้านตรงตามเวลาที่ครูกำหนด	51.02	42.86	6.12
4	เมื่อนักเรียนทำข้อสอบไม่ได้ นักเรียนแอบดูข้อสอบเพื่อนในห้องสอบ	0	2.04	97.96
5	นักเรียนแอบนอนหลับในชั่วโมงเรียน	2.04	14.29	86.67
6	นักเรียนเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน	4.08	86.67	12.24
7	นักเรียนอ่านหนังสือการ์ตูน ขณะที่ครูสอน	4.08	20.41	75.51
8	นักเรียนลอกการบ้านเพื่อน	0	51.02	48.98
9	เมื่อใดที่รู้สึกไม่เข้าใจ นักเรียนจะถามครู	20.41	66.27	16.33

จากตารางที่ 1 จากแบบสอบถามนักเรียน เกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน พบว่าขณะเรียนวิชาหนึ่ง นักเรียนมักงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 66.27 %

นักเรียนพูดคุยกับเพื่อนในขณะที่ครูกำลังสอนนักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุดคิดเป็น 86.67
 นักเรียนส่งการบ้านตรงตามเวลาที่ครูกำหนด นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 51.02 %
 เมื่อนักเรียนทำข้อสอบไม่ได้ นักเรียนแอบดูข้อสอบเพื่อนในห้องสอบ นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 97.96 %

นักเรียนแอบนอนหลับในชั่วโมงเรียน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 86.67 %

นักเรียนเล่นกับเพื่อนขณะที่ครูสอน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 86.67%

นักเรียนอ่านหนังสือการ์ตูน ขณะที่ครูสอน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 75.51%

นักเรียนลอกการบ้านเพื่อน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 51.02 %
 เมื่อใดที่รู้สึกไม่เข้าใจ นักเรียนจะถามครู นักเรียนที่ทำบางครั้งมีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 66.27 %

ตารางที่ 4.2 เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน

ข้อ	รายการ	ทำประจำ	ทำบางครั้ง	ไม่เคยทำ
10	นักเรียนทำการบ้านเสมอก่อนออกไปเล่น	44.90	44.90	10.20
11	นักเรียนหลีกเลี่ยงงานที่ครูมอบหมาย	0	42.86	57.14
12	นักเรียนไม่เคยอดทนทำการบ้าน	14.29	40.82	44.90
13	ในการทดลอง นักเรียนจะพยายามทดลองจนสำเร็จ	48.96	42.86	8.16
14	เวลาใกล้สอบ นักเรียนดูหนังสือเอง โดยพ่อแม่ไม่ต้องบังคับ	36.73	51.02	12.24
15	เมื่อนักเรียนทำผิด จะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้	36.73	53.06	10.20

จากตารางที่ 2 จากแบบสอบถามนักเรียน เกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทนพบว่า

นักเรียนทำการบ้านเสมอก่อนออกไปเล่น นักเรียนที่ทำประจำและทำบางครั้งมีจำนวนเท่ากัน มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 44.90 %

นักเรียนหลีกเลี่ยงงานที่ครูมอบหมาย นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 57.14 %

นักเรียนไม่เคยอดทนทำการบ้าน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 44.90 %

ในการทดลอง นักเรียนจะพยายามทดลองจนเสร็จ นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 48.96 %

เวลาใกล้สอบ นักเรียนดูหนังสือเอง โดยพ่อแม่ไม่ต้องบังคับ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 51.02 %

เมื่อนักเรียนทำผิด จะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 53.06 %

ตารางที่ 4.3 เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน

ข้อ	รายการ	ทำประจำ	ทำบางครั้ง	ไม่เคยทำ
16	เมื่อมีการแข่งขัน นักเรียนจะพยายามอย่างเต็มความสามารถเพราะต้องการเป็นผู้ชนะ	67.35	20.41	12.24
17	นักเรียนอยากประสบความสำเร็จทางการเรียน	69.39	24.49	6.12
18	ในการเรียนนักเรียนทุ่มเทอย่างหนักเพื่อให้ได้คะแนนดี	53.06	40.82	6.12
19	นักเรียนปฏิบัติตามคติประจำใจที่ว่า ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น	46.94	53.06	0
20	ในวิชาใดก็ตาม เวลาสอบนักเรียนพยายามอย่างเต็มที่ในการสอบ	87.76	10.20	2.04
21	นักเรียนปฏิบัติตามคติประจำใจที่ว่า ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น	30.61	51.02	18.37
22	ในวิชาใดก็ตาม เวลาสอบนักเรียนพยายามอย่างเต็มที่ในการสอบ	51.02	44.90	4.08
23	ในวิชาใดก็ตาม เวลาสอบนักเรียนพยายามอย่างเต็มที่ในการสอบ	57.14	42.86	0
24	ในบทเรียนที่ยากๆ นักเรียน	40.82	55.10	4.08
25	นักเรียนพยายามความรู้เพิ่มเติมจากเอกสาร หรือ ตำรา	34.69	48.98	16.33

จากตารางที่ 3 จากแบบสอบถามนักเรียน เกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

เมื่อมีการแข่งขัน นักเรียนจะพยายามอย่างเต็มความสามารถ เพราะต้องการเป็นผู้ชนะ นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 67.35 %

นักเรียนอยากประสบความสำเร็จในการเรียน นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุดคิดเป็น 69.39 %

ในการเรียนนักเรียนทุ่มเทอย่างหนักเพื่อให้ได้คะแนนดี นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 53.06 %

นักเรียนปฏิบัติตามคติประจำใจที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น” นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 53.06 %

ในวิชาใดก็ตาม เวลาสอบนักเรียนจะพยายามอย่างเต็มที่ในการสอบ นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 87.76 %

นักเรียนเตรียมวางแผนการเรียนรู้ตั้งแต่เปิดภาคเรียนในวันแรก เพื่อจะได้เรียนดีที่สุด นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 51.02 %

นักเรียนมีความพยายามอย่างยิ่งที่จะทำอะไรให้ดี อย่างที่ตั้งใจไว้ นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 51.02 %

ถ้าผลการเรียนไม่ดี นักเรียนใช้ความพยายามมากขึ้น นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 57.14 %

ในบทเรียนที่ยาก ๆ นักเรียนจะอ่านซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จนเข้าใจแล้วจึงผ่านไป นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 55.10 %

นักเรียนพยายามหาความรู้เพิ่มเติมจากเอกสาร หรือคำราในห้องสมุด เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 48.98 %

บทที่ 5

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 การอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน พบว่า

1.1 ขณะเรียนวิชาหนึ่ง นักเรียนมักนำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 66.27 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 36.73 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำไม่มีเลย แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการไม่นำวิชาอื่น ๆ มาทำขณะที่เรียนวิชาหนึ่งอยู่

1.2 นักเรียนพูดคุยกับเพื่อนในขณะที่ครูกำลังสอน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 86.67 % นักเรียนที่ทำประจำมี 12.24 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมี 4.08 % แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมักชอบพูดคุยกันมากขณะที่ครูสอน เป็นพฤติกรรมที่ต้องปรับปรุง เพื่อให้บรรยากาศการเรียนการสอนดีขึ้น นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 นักเรียนส่งการบ้านตรงตามเวลาที่ครูกำหนด นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 51.02 % ส่วน นักเรียนที่ทำบางครั้ง และไม่เคยทำรวมกันแล้วมีถึง 48.96 % แสดงให้เห็นว่า นักเรียน 2 กลุ่มหลังนี้จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงเจตคติเกี่ยวกับวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง

1.4 เมื่อนักเรียนทำข้อสอบไม่ได้ นักเรียนแอบดูข้อสอบเพื่อนในห้องสอบ นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 97.96 % นักเรียนที่ทำบางครั้ง มี 2.04 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำไม่มีเลย แสดงว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีมากที่จะไม่กระทำการแอบดูข้อสอบเพื่อนในห้องสอบ

1.5 นักเรียนแอบนอนหลับในชั่วโมงเรียน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 86.67 % นักเรียนที่ทำบางครั้งมี 14.29 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำมี 2.04 % แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดี ไม่ประพฤติดนแอบนอนหลับในชั่วโมงเรียน ส่วนนักเรียนที่ปฏิบัติตนในลักษณะดังกล่าวบ้างและทำประจำ คงต้องพิจารณาสาเหตุของการปฏิบัติและหาแนวทางแก้ไขต่อไป

1.6 นักเรียนเล่นกับเพื่อนขณะที่ครูสอน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 86.67% นักเรียนที่ไม่เคยทำมี 12.24 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำมี 4.08 % แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ควรได้รับการปรับปรุงพฤติกรรมเรื่องเกี่ยวกับการเล่นกับเพื่อนขณะที่ครูสอน ซึ่งอาจจะเป็นลักษณะเฉพาะของวัยและเพศของนักเรียน ต้องจึงพิจารณาปรับลดพฤติกรรมดังกล่าว

1.7 นักเรียนอ่านหนังสือการ์ตูน ขณะที่ครูสอน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 75.51% นักเรียนที่ทำบางครั้งมี 20.41% ส่วนนักเรียนที่ทำประจำมี 4.08 % แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการไม่ปฏิบัติตนที่ไม่เหมาะสม ส่วนนักเรียนที่ทำเป็นบางครั้งหรือทำประจำควรที่จะได้รับการอบรมให้พิจารณาถึงข้อเสียของพฤติกรรมดังกล่าวและงดเว้นพฤติกรรมนี้เสีย

1.8 นักเรียนลอกการบ้านเพื่อน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 51.02 % นักเรียนที่ไม่เคยทำมี 48.98 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำไม่มี แสดงว่ายังคงมีพฤติกรรมการลอก-การบ้านเพื่อนอยู่อีกพอควร จึงต้องมีการหาสาเหตุของพฤติกรรมดังกล่าวของนักเรียนว่าเป็นเพราะสาเหตุใด เช่น เวลาเรียนนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนจึงทำไม่ได้ การบ้านมากจนทำไม่ทัน นักเรียนเกียจคร้าน ไม่ยอมทำแต่กลัวความผิดจึงมาลอกการบ้านเพื่อให้มีส่งครู ฯลฯ

1.9 เมื่อใดที่รู้สึกไม่เข้าใจ นักเรียนจะถามครู นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 66.27 % นักเรียนที่ทำประจำมี 20.41 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมี 48.98 % แสดงว่านักเรียนมีแนวโน้มทางเจตคติที่ดีต่อการพัฒนาเรียนของตนเองให้ดีขึ้น เมื่อไม่เข้าใจนักเรียนต้อง กล้าที่จะถามครู แต่ก็ต้องพัฒนาในกลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยทำเลย ให้มีพฤติกรรมด้านนี้ให้มากขึ้น

จากการพิจารณาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียนของ-นักศึกษาระดับชั้น ปวช.3 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขางานเครื่องมือกลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคพนบุรี พบว่าส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีถึงดีมาก ส่วนกลุ่มนักเรียนที่ยังมีเจตคติและพฤติกรรมที่ไม่ดี สมควรที่จะค้นหาสาเหตุของแต่ละบุคคลและในแต่ละกรณี เพื่อหาการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนต่อไป

2. เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการเรียน พบว่า

2.1 นักเรียนทำการบ้านเสมอก่อนออกไปเล่น นักเรียนที่ทำประจำและทำบางครั้งมีจำนวนเท่ากัน มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 44.90 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมี 10.20 % จากการพิจารณานักเรียนกลุ่มที่ทำบางครั้งและไม่เคยทำ ควรได้รับการพัฒนาตนเองด้านความรับผิดชอบให้เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่องานของตนเองให้มากขึ้น

2.2 นักเรียนหลีกเลี่ยงงานที่ค่อนข้างเหนื่อย นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 57.14 % นักเรียนที่ทำบางครั้งมี 42.86 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำไม่มี แสดงว่านักเรียนยังมีเจตคติเรื่องความรับผิดชอบต่องานที่ค่อนข้างดี แต่ต้องพิจารณาพัฒนานักเรียนในกลุ่มนักเรียนที่ทำบางครั้ง ให้มีความถี่ของการหลีกเลี่ยงงานน้อยลงให้มากที่สุด

2.3 นักเรียนไม่เคยอดทนทำการบ้าน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 44.90 % นักเรียนทำบางครั้งมี 40.82 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำมี 14.29 % แสดงว่า นักเรียนมีแนวโน้มที่มีเจตคติที่ดีต่อการอดทนทำการบ้าน แต่คงต้องพัฒนาเจตคติของนักเรียนในกลุ่มที่ทำประจำและทำบางครั้ง ให้มีความอดทนมากยิ่งขึ้น

2.4 ในการทดลอง นักเรียนจะพยายามทดลองจนเสร็จ นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 48.96 % นักเรียนทำบางครั้งมี 40.82 % นักเรียนที่ไม่เคยทำ 8.16 % แสดงว่านักเรียนมีแนวโน้มทางเจตคติต่อความพยายามในการทำการทดลอง ส่วนนักเรียนในกลุ่มที่ขาดความพยายามทำการทดลองจนเสร็จ ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการทำการทดลองให้สำเร็จ เพื่อทำขั้นตอนต่อไปคือการสรุปผลการทดลองและอื่น ๆ

2.5 เวลาใกล้สอบ นักเรียนดูหนังสือเอง โดยพ่อแม่ไม่ต้องบังคับ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 51.02 % นักเรียนที่ทำประจำมี 36.73 % นักเรียนที่ไม่เคยทำ 12.24% แสดงว่า นักเรียนมีแนวโน้มเจตคติที่มีพฤติกรรมในด้านการรับผิดชอบต่อตนเอง แต่ต้องกระตุ้น นักเรียนในกลุ่มที่ทำบางครั้ง ให้รู้จักหน้าที่ของตนเองและกระทำหน้าที่ของตนเองให้ดีขึ้น รวมทั้งพัฒนานักเรียนในกลุ่มที่ไม่เคยทำ ให้มีพฤติกรรมความรับผิดชอบในการดูหนังสือสอบ โดยไม่ต้องมีใครมาบังคับ

2.5 เมื่อนักเรียนทำผิด จะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 53.06 % นักเรียนที่ทำประจำมี 36.73% นักเรียนที่ไม่เคยทำ 10.20% แสดงว่า เมื่อนักเรียนทำผิดแล้ว นักเรียนมีแนวโน้มที่จะพยายามแก้ไขตนเองให้ดีขึ้น ส่วนในกลุ่มที่ไม่เคยทำ ไม่พยายามแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองควรอบรมชี้แจงให้

จากการพิจารณาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการเรียนของนักเรียน -นักศึกษา ระดับชั้น ปวช.3 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขางานไฟฟ้ากำลัง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี จำนวน 53 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีแนวโน้มทางเจตคติที่ดี ส่วนนักเรียนในกลุ่มที่ยังมีเจตคติที่ไม่ดีนั้น ครูควรต้องอบรมชี้แจงให้นักเรียนเห็นคุณค่า คุณประโยชน์ของความอดทนในการทำงาน ความรับผิดชอบต่อตนเองในการทำงานในหน้าที่และต้องกระทำอย่างเต็มที่ ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก มีความอดทน อดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ รวมทั้งชี้ให้เห็นถึงผลที่เกิดจากความสำเร็จในการทำงาน ยกตัวอย่างบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการทำงานและความสำเร็จในชีวิตที่ได้รับ

ความชื่นชม ยกย่องจากคนรอบข้างและสังคม เพื่อให้ นักเรียนในกลุ่มนี้มีแนวโน้มเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการเรียนดีขึ้น

3. เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1 เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อความสำเร็จทางการเรียน

- เมื่อมีการแข่งขัน นักเรียนจะพยายามอย่างเต็มความสามารถ เพราะต้องการเป็นผู้ชนะ นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 67.35% นักเรียนที่ทำบางครั้ง มี 20.41% นักเรียนที่ไม่เคยทำ 12.24%

- นักเรียนอยากประสบความสำเร็จในการเรียน นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 69.39 % นักเรียนที่ทำบางครั้งคิดเป็น 24.49 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำคิดเป็น 6.12 %

- ในการเรียนนักเรียนทุ่มเทอย่างหนักเพื่อให้ได้คะแนนดี นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 53.06 % นักเรียนที่ทำบางครั้ง คิดเป็น 40.8 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 6.12 %

จากทั้ง 3 ข้อข้างต้น หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่า นักเรียนมีเจตคติที่จะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ หรือให้ได้รับชัยชนะทั้งนักเรียนที่ทำประจำและทำเป็นบางครั้ง ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมีอยู่จำนวนหนึ่งที่ครูต้องกระตุ้นให้เป็นผู้ที่อยากประสบความสำเร็จ โดยอาจจะเริ่มต้นจากการได้รับคำชมเชยจากการประสบความสำเร็จในระดับและประเภทของความถนัดหรือความสามารถที่แตกต่างกันของนักเรียนแต่ละคน เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา วิชาการ หรือกิจกรรมการบริการ (ลูกเสือ) ฯลฯ

3.2 เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อความพยายามทางการเรียน

- นักเรียนปฏิบัติตามคติประจำใจที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น” นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 53.06 % นักเรียนที่ทำประจำ คิดเป็น 46.94 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำไม่มี

- ในวิชาใดก็ตาม เวลาสอบนักเรียนจะพยายามอย่างเต็มที่ในการสอบ นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 87.76 % นักเรียนที่ทำบางครั้ง คิดเป็น 10.20% ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 2.04 %

- ถ้าผลการเรียนไม่ดี นักเรียนใช้ความพยายามมากยิ่งขึ้น นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 57.14% นักเรียนที่ทำบางครั้ง คิดเป็น 42.86% ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำไม่มี

- นักเรียนมีความพยายามอย่างยิ่งที่จะทำอะไรให้ดี อย่างที่ตั้งใจไว้ นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 51.02 % นักเรียนที่ทำบางครั้ง คิดเป็น 44.90 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 4.08 %

- ในบทเรียนที่ยาก ๆ นักเรียนจะอ่านซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จนเข้าใจแล้วจึงผ่านไป นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 55.10 % นักเรียนที่ทำประจำ คิดเป็น 40.82 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 4.08 %

- นักเรียนเตรียมวางแผนการเรียนตั้งแต่เปิดภาคเรียนในวันแรก เพื่อจะได้เรียนดีที่สุด นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 51.02 % นักเรียนที่ทำประจำ คิดเป็น 30.61 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 18.37 %

- นักเรียนพยายามหาความรู้เพิ่มเติมจากเอกสาร หรือตารางในห้องสมุด เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 48.98 % นักเรียนที่ทำประจำ คิดเป็น 34.69 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 16.33 %

จากข้อข้างต้น หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่า เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อความพยายามทางการเรียน นักเรียนมีแนวโน้มที่จะมีความพยายามทางการเรียนอย่างเต็มที่ ทำสิ่งที่ดีเหมาะสมอย่าง

ตั้งใจไว้ พยายามที่จะพัฒนาตนเอง ใฝ่หาความรู้ด้วยตนเอง ทั้งจากตารางเรียน ค้นคว้าในห้องสมุด รวมทั้งการฝึกทักษะจากบทเรียนที่ยาก การวางแผนการเรียนที่ดีตั้งแต่ต้นปีการศึกษา ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมีจำนวนน้อย ซึ่งในนักเรียนกลุ่มนี้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเจตคติที่ให้นักเรียนเห็นเป้าหมาย คุณประโยชน์ คุณค่า ของความพยายาม รวมทั้งการยอมรับของสังคมที่มีต่อผู้ที่มีความพยายาม รวมทั้งกระตุ้นนักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ดี ให้มีความพยายาม ขยันหมั่นเพียรในด้านการเรียน ให้นักเรียนตระหนักในการวางแผนทางด้านการเรียน มีความมุ่งมั่น มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และหากได้ปฏิบัติตนจนเป็นนิสัย ก็จะเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามที่ตนได้มุ่งหวังไว้อย่างแน่นอน

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางเพื่อนำข้อค้นพบในการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน คือ

1. ครูควรศึกษาธรรมชาติของเพศและวัยของนักเรียน ประกอบกับพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ครูควรใช้จิตวิทยาในการโน้มน้าวจิตใจให้นักเรียนให้เข้าร่วมมือในการพัฒนาเจตคติที่ดี รวมทั้งเห็นคุณค่าของการปรับเจตคติ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยทางสังคม

2. การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเจตคติที่ดีของนักเรียน

บรรณานุกรม

- [1] ฉันทนา ภาคบงกชและคณะ. (2539). การสำรวจคุณลักษณะทางวินัยที่พึงประสงค์ในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- [2] ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2524). จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพฯ. ไทยวัฒนาพานิช
- [3] พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต). (2538). “วินัย: เรื่องใหญ่กว่าที่คิด” วารสารพฤติกรรมศาสตร์
- [4] สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. (2540). เอกสารการสอนชุดวิชา 32304 : การบริหารงานบุคคล กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- [5] สุรพงษ์ ชูเดช. (2542). ผลของการฝึกอบรมตามแนวทางไตรสิกขาที่มีต่อการพัฒนาวินัยใน ตนเอง ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรินญาณพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- [6] สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2537). การเสริมสร้างวินัย. คู่มือแนะแนวทาง ปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
- [7] สุชาและสุรางค์ จันท์เอม. (2521). จิตวิทยาในห้องเรียน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์:
- [8] สถิตาพร คำสด. (2546). การศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนิสิตระดับปริญญา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- [9] สมพิศ แซ่เฮง. (2546) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนสาขาช่างอุตสาหกรรม. โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร